

பருத்தித்துறை மீங் சரதா சேவாச்சிரமத்தின்
சிறப்பு வெளியீடு

பா: பா: பா: பா: பா: பா: பா: பா:
One English - French boy - beyond strength
beyond words - I have done of this

Mahatma Gandhi

சுவாமி விவேகானந்தரின் 148வது ஐயந்தியன்று
வெளியிடப்படுகின்றது

06.01.2010

விவேகானந்த சுவாமிகளின் சேவைத் திட்டம் (சுவாமி சாந்தானந்தா)

காட்சி :- 1

(விவேகானந்தசுவாமிகள் பேரூர் மடத்திலிருந்து ஒரு நாள் மாலை உலாவுப் போனார். அப்போது வழியில் பாதை ஓரத்தில் மலம் மூத்திரம் கழிந்த ஈரமான உடையுடன் பிரக்ஞையற்று ஒரு மனிதன் கிடந்ததைப் பார்த்தார். பேர் இரக்கம் படைத்த அவரது உள்ளாம் வேதனைப்பட்டது. அவனைக் கிட்டப் போய் பார்த்து ஜெய ஸ்ரீராம கிருஷ்ண என்று உச்சரித்துக் கொண்டு தோளில் நோயாளியைத் தூக்கிப் போட்டுக்கொண்டு நடந்து அருகில் உள்ள ஒரு வைத்திய சாலைக்குப் போனார்.)

சுவாமிஜி : டாக்டர்! இந்த நோயாளியைப் பாதை ஓரத்திலிருந்து தூக்கி வருகிறேன். நல்ல வைத்தியம் பண்ணுங்கள்: ஆகிற செலவை மடத்திருந்து பெற்றுக் கொள்ளுங்கள். அதிக நேரம் ஆகிவிடவில்லை. நல்ல கவனிப்பு, மருந்தினால் சரியாகிவிடும் என்றே நம்புகிறேன்.

டாக்டர் : சுவாமிஜி தாங்களா தூக்கி வருகிறீர்கள்! உலகப் பிரசித்தமான தாங்கள் எந்தவிதமான தற்பெருமையின்றித் தூக்கி வந்துள்ளீர்களே! உங்கள் உள்ளத்தில் பேர்அன்பைத் தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை சுவாமிஜி. தங்கள் கட்டளைப்படியே செய்கிறேன் சுவாமிஜி, தாங்கள் முதலில் கங்கையில் குளித்து தங்கள் உடலைச் சுத்தப்படுத்திக் கொள்ளுங்கள் சுவாமிஜி.

காட்சி - 2

(சுவாமிஜி தம் உலாவுதலை அத்துடன் முடித்துக்கொண்டு கங்கையில் குளித்துவிட்டு ஈர உடைகளுடன் திருமடத்திற்குப்போய்க் கோந்தார். அவர் உள்ளத்தில் ஒரே ஓர் எண்ணம்தான் தலைதூக்கி நின்றது. காசியில் இவ்வாறு கணக்கற்ற வயோதிகர்கள் ஆதரிப்பார், கவனிப்பாரற்றுக் கிடப் பதை இந்தப் பாதை நோயாளி ஞாபகமுட்டிவிட்டார். அவரது உள்ளாம் ஏற்கனவே பலதடவை அவர்களைக் குறித்து வருந்தியிருக்கிறது. இப்போது அந்த எண்ணம் வலுவானதாக ஆகிவிட்டது, அதை நிறைவேற்றுத்தக்கவரும் அவருக்குக்

கிடைத்தார். சுவாமி விவேகானந்தர் கல்யாணானந்த சுவாமிகளைக் கூப்பிட்டுப் பேசினார்.)

சுவாமிஜி : கல்யாணானந்த! நீ வைத்தியப் படிப்பு படித்தவன் அல்லவா. உன்படிப்பு வீணாகக் கூடாது. நான் உலாவப் போன்போது பாதையோரம் ஒரு நோயாளி பிரக்ஞையற்றுக் கிடந்ததைப் பார்த்தேன். அவனைப் பக்கத்து வைத்தியசாலைக்குக் கொண்டுபோய்ப் படுக்கவைத்து டாக்டரைக் கவனிக்கும்படி சொல்லி வந்துள்ளேன். இதேபோன்று காசியில் தங்கள் இறுதிநாட்களைக் கழிப்பதற்கென்றே வந்துள்ள வயோதிகர்களில் சிலர் நோயுற்றுக் கவனிப்பார் அற்று ஆங்காங்கு கிடப்பதைப் பார்த்திருக்கிறேன் கல்யாணானந்த, நீ அவர்களுக்கெல்லாம் சேவை செய்யவேண்டும். உடல் பினி இன்றி இருந்தால் கடவுளை நன்கு நினைக்க முடியும் அவர்கள் காசி வந்ததன் நோக்கம் நன்கு நிறைவேறும்.

கல்யாணானந்தர் : சுவாமிஜி, வைத்தியசாலை ஒன்று நிறுவுவதென்றால் அதற்குப் பொருள்மிக வேண்டும், பணிக்கு ஆட்களும் தேவைப்படுவர்.

சுவாமிஜி : நீ முதலில் சேவைசெய் தானே ஆள்துணை வந்துசேரும். பொருள் வசதிவரும் நல்ல மனப்பான்மையே தேவை. பேர் அன்புடன் கடவுளுக்குச் செய்வதாகப் புனிதமான பாவனையுடன் செய்தால் தேவையானவைகளும் துணையும் தானே வரும். சேவை என்பது பொருளினால், ஆள் பலத்தினால் மட்டும் செய்யப்படுவதன்று. சேவை செய்கிறவர்களின் மனப்பான்மையே முக்கியமானது. இன்றே நீ காசிக்குப் பயணமாக வேண்டும் குருதேவர் உனக்குத் தோன்றாத துணையாக என்றும் உடன் இருப்பார். இதோ நான் தருவதை வாங்கிக்கொள்.

(இங்ஙனம் சொல்லிக் கொண்டே தம் பண்பையிலிருந்து நான்கு அணா நாணயம் ஒன்றைத் தந்தார். பக்தியடைய, பண்பு மிக்க ஆச்சீடா மிகுந்த பக்தியுடன் அந்த நாணயத்தை வாங்கிக் கொண்டார். தன் வேஷ்டியின் தலைப்பில் முடிந்துகொண்டார்)

கல்யாணானந்தர் : சுவாமிஜி! பனம், ஆள் என்கிற லெளகீகத் துணைகளைவிட அருள்துணை, குரு அருள்தான் முக்கியம், தலையாயது என்பதைப் புரிந்து கொண்டேன். தங்கள் உத்தரவை நிறைவேற்றுவேன். தங்களுக்குத் தொண்டுபுரிவதே என் வாழ்க்கையின் ஸ்திரம், தேவரிடமிருந்து விடைபெறுகிறேன். தங்கள் ஆசியே எனக்குப் பெரிய முதல்.

(இங்ஙனம் பகர்ந்துகொண்டு வீழ்ந்து வணங்கி எழுந்து பாதங்களைத் தொட்டுக் கண்ணில் ஒற்றிக்கொண்டார், சுவாமிஜி மிகுந்த பரிவுடன் ஆசீவதித்தார்.)

காட்சி -3

(கல்யாணானந்தர் திருமடத்தில் இரவு உணவு அருந்தி விட்டு முத்த துறவியர், சகோதர துறவியர் இவர்களிடம் விடை பெற்றார். ஒரு பக்தர் வீட்டிற்குப் போனார். அவரும் மகிழ்ச்சியோடு காசிக்கு ஒரு ரயில் டிக்கெட் வாங்கிக் கொடுத்தார். காசி வில்வநாதரைத் தியானித்தபடி பயணம் பண்ணி காசி வந்து சேர்ந்தார். கங்கையில் நீராடிவிட்டு ஆலயத்துக்குச் சென்றார். வீசுவநாதரை வழிபட்டார், பிரார்த்தித்தார், துறவியர்களுக்குக் காசியில் உணவுக்குக் குறை இல்லை, காசியில் நிறைய மடங்கள் உள்ளன. அதில் ஒன்றில் உணவு அருந்தினார். தம் குருவின் உத்தரவை மேற்கொண்டு வீதிகளில் எங்காவது வயோதிக்கள் நோயினால் அவதியுற்றுக் கிடக்கிறார்களா என்று தேடிக்கொண்டு போனார். ஓரிடத்தில் ஒரு வயோதிகர் கிடந்தார். சுவாமி வைத்தியர் அல்லவா. ஆகவே நோயாளியைப் பரிசோதித்தார். அவர் இன்ன வியாதியால் அவதிப்படுகிறார் என்பதை அறிந்துகொண்டார். சர்க்கார் ஆஸ்பத்திரிக்கு வேகமாகப் போனார், டாக்டரைக் கண்டு பேசினார்.)

கல்யாணானந்தர்: வணக்கம் டாக்டர். நான் வைத்தியப்படிப்பு பூர்த்தியாகப் படித்த மாணவன் ஜியா சுவாமி விவேகானந்தரின் அருளுரைகளைக் கேட்டும் படித்தும் அவர் பால் கவரப்பட்டேன். அவர் திருவடிகளைச் சரணடைந்தேன். திருமடத்தில் சேர்ந்தேன். என் ஜிவிதத்தை அவரிடம் ஓப்படைத்தேன், அவரால் சந்தியாசம் தரப்பெற்றுக் துறவியானேன். இப்போது எனது குருநாதரின் கட்டளைப்படி காசியில்

தம்கடைசி நாட்களைக் கழிக்க வந்துள்ள வயோதிக பக்திமான்கள், பக்திமதிகளுக்குச் சேவைபுரிய வந்துள்ளேன், வடக்கு வீதியில் ஒரு வயோதிகர் வியாதியினால் அவஸ்தைப்படுகிறார். அதற்கு என்ட்ரோகொய்னால் கொடுத்தால் சரியாகிவிடும் எனக்கருதுகிறேன், தங்களுக்கு இது சரிதான் என்று பட்டால் அந்த மருந்தைத் தாருங்கள். அவருக்குக் கொண்டு போய்த் தருகிறேன் அவர் நலமடைந்ததும் தங்களிடம் அழைத்து வருகிறேன்.

டாக்டர் : சவாமி! உங்களைப் பார்த்ததுமே ஏனோ என் உள்ளத்தில் அன்பான உணர்வுகள் எழுகின்றன. உங்களை என் புத்திரின் போலக் கருதுகிறேன். உங்கள் சுருக்கமான விளக்கம் என் உள்ளத்தை நிறைவு செய்துவிட்டது. நீங்கள் சொன்ன வியாதியும் மருந்தும் சரியானதுதான். இது வயோதிகர்களுக்கு வரக்கூடியதுதான். நீங்கள் கேட்ட மருந்தைத் தருகிறேன். தங்களது பக்தியும் சேவையில் உள்ள ஊக்கமும் எனக்குப் பெருமகிழ்ச்சி தருகின்றன. நீங்கள் எப்போது வந்தாலும் இங்கு மருந்து வாங்கிச் செல்லுங்கள். என் சக வைத்தியர்களிடமும் சொல்லி வைக்கிறேன். இந்த மருத்துவமனையின் பயன் அதிகமாவது, விரிவடைவது குறித்து மிகக் கூகிழிச்சி அடைகிறேன்.

(சவாமி கேட்ட மருந்தை டாக்டர் ஆறு வேளைக்குத் தந்தார். அதைக் கொண்டு போய் நோயாளிக்குக் கொடுத்தார். உடலைச் சுத்தம் செய்தார். எங்கோ கேட்டு கஞ்சி கொண்டு வந்துகொடுத்தார். அந்த நோயாளி தெளிவடைந்தார்.)

நோயாளி : சவாமி! கடவுளுக்குத் தீநதயாளன், தீன் பந்து, கருணாகரன் என்ற பெயர்கள் உண்டு. இந்த நாமங்கள் எவ்வளவு சத்தியம் என்பதை உணர்கிறேன். இன்னும் என்னைத் தன் பக்கத்தில் அழைத்துக்கொள்ளவே ஆண்டவன் என்னைக் காப்பாற்றியிருக்கிறான். சவாமி! உங்களுக்கு நான் எப்படி நன்றி சொல்லட்டும்! இன்னும் பூரணமாக ஆண்டவனைச் சரணடைவேன். அவனை முழுமனதோடு பூஜிப்பேன். தியானம் பண்ணுவேன். அவனை அடைவேன். இதுவே நான் தங்களுக்குச் செய்யும் நன்றியாகும். எனக்கு விடைதாருங்கள் சவாமி.

சவாமி : ஜயா பெரியவரே! உங்கள் உடல் நலம் இன்னும் கொஞ்சம் தேறிவிட்டால் உங்கள் மனம்போல் நன்கு ஆத்மசாதனம் செய்யலாம். இன்னும் இரண்டுநாள் தாங்கள் ஓய்வெடுக்கவேண்டும் ஜயா. நீங்கள் கடவுளைச் சார்ந்துள்ள தன்மையும் அவரை அடையக் கொண்டுள்ள தீவிரமும் உங்களிடத்து எனக்குப் பக்தியை உண்டாக்குகின்றன. ஜயா! தயவுசெய்து நீங்கள் நான் சொல்கிறபடி கேட்கவேண்டும்.

நோயாளி : (மிகுந்த உருக்கமுடன்) சவாமி உங்களை என்மகன் போலக் கருதுகிறேன். என் மகனிடத்தில் கூட இவ்வளவு அன்பான, பரிவான வார்த்தைகளை நான் கேட்டதில்லை. உங்களைச் சந்தித்ததில், உங்களிடம் தொடர்பு ஏற்பட்டதில் நான் ஒருபடி உயர்ந்துவிட்டேன், பெரிய பாக்கியமாகக் கருதுகிறேன். மருந்தைவிட உங்கள் அன்பே என்னை அதிகம் குணப்படுத்தியது. சவாமி! உங்கள் அன்பினால் இன்னும் பல பேர்கள் உடலும் குணமடைய வேண்டும். மனமும் உயரவேண்டும், நான் நன்றாகத் தெம்பாகவே இருக்கிறேன். சவாமி! விடைதாருங்கள்.

காட்சி - 4

(சவாமி கல்யாணானந்தர் நாள்தோறும் ஊர் சுற்றித் தெருவைச் சுற்றிவந்து தென்படுகிற நோயாளிகளைப் பரிசோதித்து வைத்தியசாலைக்குச் சென்று தக்க மருந்து வாங்கிக் கொடுத்து நோயாளிகளின் பிணி தீர்த்தார். அவர்களுக்குக் கஞ்சியும் கொண்டுவெந்து கொடுத்தார். தம் நித்திய வாழ்க்கையிலும் விடியற்காலம் எழுந்திருத்தல், கங்கையில் நீராடுதல், விசுவநாதரைத் தரிசித்தல், சிறிது நேரம் தியானித்தல் ஆகியவை மாற்றுமே இல்லை, தம் உணவு பற்றி பிரச்சனை இல்லை, இவரது சேவையைச் சில கல்லூரி மாணவர்கள் பார்த்தனர் அவர்கள் இங்ஙனம் பேசி முடிவு செய்தனர்)

ராமன் :- லக்ஷ்மணா! இந்தச் சவாமியின் செயலைப் பார்த்தாயா! ஆடம்பரம் இல்லை, பேச்சில்லை, எந்தப் பண உதவியும் கேட்கவில்லை, எந்த ஆளையும் உதவச்சொல்லிக் கேட்கவில்லை, உண்மையான மனிதர், உண்மையான சேவை, சேவைக்காகவே சேவை செய்கிறார். நாம் இவருக்கு உதவவேண்டும், நண்பா, தாமே

நோயாளியைத் தேடி அலைந்து திரிகிறார். மருந்து வாங்கிவர வைத்தியசாலைக்கும், பிறகு நோயாளிக்கு மருந்து தரவும், பணிவிடை பண்ணவும் வெகுவாக அலைகிறார். நாம் இருவரும் தேடித்திரிந்து நோயாளியைச் சுவாமி இருக்குமிடத்தில் சேர்த்தால் இவருக்கு உதவியாக இருக்கும். நமக்கும் நல்ல சேவை செய்ய பாக்கியம் கிடைத்தது நன்பா, நல்ல காரியம் நம்மைத் தேடி வராது. நாம் நல்ல காரியத்தை தேடி அடையவேண்டும் நன்பா! நீ என்ன சொல்கிறாய்?

ஸகூத்மணன் : நன்பா, உன் சிந்தனை என்றைக்கும் நல்ல விதமானது, அதில் நான் குறையே கண்டதில்லை. வா, அந்தச் சுவாமியை வணங்கி நம் திட்டத்தைச் சொல்வோம். முதலில் டோலி ஒன்று தயாரிப்போம். நோயாளியை அதில் படுக்க வைத்து எளிதில் சுவாமிஜியிடம் கொண்டு சேர்க்கலாம். நமது படிப்பு நேரம் போகமீதி நேரத்தை எல்லாம் இவருக்கே அர்ப்பணிப்போம். இந்த வயோதிப்புகளை நமது தாய் தந்தையர் போன்று பாவிப்போம்.

(மாணவர்கள் இருவரும் இங்ஙனமே சுவாமியைச் சந்தித்துப் பேசினார்கள். அவர்களது உணர்வு, நல்ல திட்டமிட்ட செயல் இரண்டையும் பார்த்துச் சுவாமி மகிழ்ந்தார். அவர்கள் திட்டத்துக்கு இசைந்தார். இப்படி இரண்டொரு மாதங்கள் கழிந்தன. சுவாமியும் இந்த மாணவர்களும் வெகு சிரத்தையுடன் பணிவிடை பண்ணுவதை ஒரு பணக்கார அன்பர் பார்த்தார். அவர்களுக்கு உதவ முன்வந்தார்.)

காட்சி - 5

பணக்காரர் : சுவாமி நீங்களும் இந்த மாணவர்களும் எதையும் பொருட்படுத்தாமல் உங்கள் போக்கில் கிடைத்த அமைந்த சாதனங்களை வைத்துப் பெரும் பணிவிடை பண்ணி வருவதைப் பார்த்து நான் மிகவும் மகிழ்கிறேன். என்னிடம் செல்வம் இருக்கிறது. அதை நல்ல உபகாரமான கைங்காரியங்களில் செலவிடத் தெரியவில்லை. சம்பாதிக்கத்தான் தெரியும், இன்று அந்தச் செல்வம் நற்காரியத்திற்குப் பயன்பட ஆண்டவனே உங்கள் வடிவில் பணிவிடை பண்ணிக் கொண்டிருக்கிறார். என் பெரிய வீட்டின் முன்புறத் திண்ணையை நன்கு பயன்படுத்தலாம். நோயாளிகளை அங்கு வைத்துப்

பராமரிக்கலாம். ஓர் அலமாரியும் வேண்டிய மருந்துகளும் இதர தளவாடங்களும் வாங்கித் தருகிறேன். வைத்தியசாலைக்கும் நோயாளி இருக்குமிடத்துக்கும் அலைய வேண்டாம். நாளடைவில் இன்னும் முடிந்த உதவிகளை எல்லாம் செய்கிறேன் சுவாமி. அன்புக்காந்து என் கோரிக்கையை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும்.

சுவாமி : பெரியவரே! உங்கள் மனப்பான்மையினால் நீங்கள் உயர்ந்துவிட்டார்கள். அன்புதான் கடவுள். இறைவன் எங்களைச் சேவை செய்யத் தூண்டினார். அவரே உங்களைப் பணம் தரத் தூண்டுகிறார். அதிகப் பயன் கிடைக்கவே இரண்டு பேரையும் தூண்டுகிறார். எல்லோருடைய நல்லெண்ணங்களும் ஒன்று சேர்ட்டும். இந்த உலகம் அதிக நன்மையடையட்டும். தங்கள் விருப்பம் போலவே செய்கிறோம். அன்பு செலுத்துதலுக்கு நிகரான வாழ்க்கைச் செயல், வாழ்க்கைத் திட்டம் வேறு இல்லை அன்பே சேவையாக வடிவெடுக்கிறது. அன்பே உயர்நிலையில் தியாகமாக வடிவெடுக்கிறது. ஆண்டவன் தங்களுக்கு அருள் புரியட்டும்.

காலம் : இந்தத் திட்டத்தில் பல நாட்கள் சேவை நடந்தது. படிப்படியாகச் சொந்த இடம் உண்டாக ஆரம்பித்தது. முதலில் ஆச்சிரமம் ஆரம்பமாயிற்று. பிறகு சின்ன வைத்தியசாலை ஆரம்பமாயிற்று. இன்று அது நூற்றுக்கணக்கான நோயாளிகளை அங்கு வைத்து வைத்தியம் பார்க்கும் பெரிய நல்லதலைத்தரமான வைத் தியசாலையாக இருக்கிறது. எல்லாப் பொரிய நல் லஸ்தாபனங்களின் ஆரம்ப சரிதம் இதேபோன்றது தான். இன்று அது அரசு மருத்துவமனைக்கும் மேலாக விளங்கிவருகிறது. சமூக சேவை செய்ய விரும்புகிறவர்கள் இப்படித்தான் செய்யவேண்டும். செயற்படவேண்டும். எடுத்த எடுப்பில் அரசாங்கத்தில் பதிவு செய்தல், 80 G வருமான வரி விலக்குப் பெறுவது, ஆபீஸ், அதற்கு வேலைக்காரர்கள், வசூல், ரசீது புத்தகம், கணக்குப் புத்தகம், ஆடிட என்று வெளிப் பகட்டுகள் ஏராளமாய் இருக்கும். சேவை குறைவாய் இருக்கும் மனமொத்த நான்குபேர் ஓர் இடத்தில் கூடுங்கள். சிறிது நேரம் வழிபாடு செய்யுங்கள். அடுத்த வராம் இன்ன கோவிலைச் சுத்தம் பண்ணுவோம் என்று திட்டமிடுங்கள். அத் திட்டப்படி கூடுங்கள். அதை நன்கு நிறைவேற்றுங்கள். பேச்சில்லாமல் எவ்வளவோ

காரியங்களைச் செய்து சாதித்துவிடலாம். பணம் புழங்குகிற இடங்களிலெல்லாம் அதற்கேற்ற மாசு புகுந்துவிடும், ஆகவே விவேகானந்த சுவாமிகளின் திட்டப்படி சேவை செய்யுங்கள் ஆண்டவன் அருள் இருந்தால் அது பெரிதாக உருவாகி நிலை பெற்றுவிடும்.

பள்ளிகளில் பிடி அரிசித் திட்டம் என்று ஆரம்பித்து அதில் சேருகிற அரிசியை வைத்த ஆயிரம் பேருள்ள பள்ளியில் ஒரு வேளை உணவு நன்றாகப் போடுகிறார்கள், யாருக்கும் சிரமம் தெரியாமல் பெரிய காரியங்களைப் பண்ணலாம், எதற்கெடுத்தாலும் அரசாங்கத்தை எதிர்பார்ப்பது நல்ல மனப்பான்மை இல்லை கோடை விடுமுறையில் மாணவர்கள் ஒன்று சேர்ந்து அவரவர் ஊரில் கிராமப்புறத்தைச் சுத்தம் செய்யலாம். N.S.S, N.C.C. மாணவர்கள் முகாமிட்டுச் செயற்படுவது போல, சர்க்கார் பணமின்றி ஆசிரியரின்றித் தாங்களே முன்வந்து செய்தால் தேசத்துக்கு எவ்வளவு நன்மை உண்டாகும் என்று எண்ணிப் பாருங்கள், தேசபக்தி, அன்பு இருந்தால் தானே நல்ல திட்டங்கள் வரும் அவை நன்றாகவும் நிறைவேறும்.

நன்றி : தாமசக்கரம் - 41
ஆரம் : 4

சுவாமி விவேகானந்தரும் நவீன உலகழும்

06.01.2010 சுவாமி விவேகானந்தரின் 148 வது ஜன்மதினம். ஆண்டு 2011 சுவாமி விவேகானந்தரின் 150வது ஜன்மதினத்தையிட்டு இப்பொழுதே பேரூர் மடத்தில் உள்ள Trustees கூடிப்பேசி எப்படி கொண்டாடுவது என்றும் ஒரு வருட நிகழ்வை தயாரிக்க ஆரம்பித்து விட்டார்கள். நமது குடாநாட்டில் இந்து சமயத்தின் பெயரால் நாங்கள் தற்சமயம் அனுஷ்டிக்கும் முறை மிகவும் கேவலமானது, அருவருக்கத்தக்கது. இதுதான் சமயம் என்கின்றனர். சுவாமி விவேகானந்தரை இனி சுவாமிஜி என்று குறிப்பிடுவோம்.

சமயம் என்பது அனுபுதி, இறைவனை நேரில் தரிசிப்பது, இறைவனுடன் கலந்து உறவாடச் செய்யாவிட்டால் நமது போலித்தன்மையை வெளிச்சம் போட்டுப் பார்க்கலாம். 39 ஆண்டுகள் அவர் வாழ்ந்து சொல்லிய விடயங்களை ஆராய ஒரு வருடம் போதாது.

பாம்பனிலிருந்து சுவாமிஜி ராமேசுவரம் கோயிலுக்குச் சென்றார். அங்கு கூடியிருந்த மக்கள் அவரிடம் ஓரிரு வார்த்தைகள் பேசுமாறு கேட்டுக்கொண்டன். சுவாமிஜி பேசியதை தீரு. நாகலிங்கம் என்பவர் தமிழில் மொழிபெயர்த்தார்.

தாங்கள் என்ன வேண்டுமானாலும் செய்யலாம், பிறகு ஒரு தீர்த்தத் தலத்திற்குச் சென்றால் அந்தப்பாவங்கள் எல்லாம் மன்னிக்கப்பட்டு விடும் என்று நினைக்கும் அளவிற்குக் கீழான நிலைக்கு இந்தக் கலியுகத்தில் மக்கள் வந்துவிட்டனர். தூய்மையற்ற உள்ளத்துடன் கோயிலுக்குச் செல்கின்ற ஒருவன் ஏற்கனவே இருக்கின்ற தன் பாவங்களுடன் மேலும் ஒன்றைக் கூட்டுகிறான், புறப்பட்டபோது இருந்ததைவிட மோசமானவனாக வீடு திரம்புகிறான். தீர்த்தத் தலங்கள் புனிதமான பொருட்களாலும் மகான்களாலும் நிரம்பி இருப்பவை. மகான் கள் வாழ் கின்ற இடங் களில் கோயில் எதுவும் இல்லையென்றாலும், அந்த இடங்கள் தீர்த்தத் தலங்களே. நாறு கோயில்கள் இருந்தாலும், அங்கே புனிதமற்றவர்கள் இருப்பார்களானால் தெய்வீகம் மறைந்துவிடும். தீர்த்தத் தலங்களில் வாழ்வதும் மிகவும் கடினமான காரியம். சாதாரண இடங்களில் செய்யப்படும் பாவங்களை எளிதாக நீக்கிக்கொள்ள முடியும். ஆனால் தீர்த்தத் தலங்களில் செய்யப்படும் பாவத்தை நீக்கவே முடியாது.

மனத் தூய்மை, பிறருக்கு நன்மை செய்வது இதுவே எல்லா வழிபாடுகளின் சார்மாகும். ஏழையிடமும் பலவீனாடமும் நோயற்றோரிடமும் சிவபெருமானைக் காண்பவனே உண்மையில் சிவபெருமானை வழிபடுகிறான். விக்கிரகத்தில் மட்டும் சிவபெருமானைக் காண்பவனின் ஷழிபாடு ஆரம்பநிலையில் உள்ளது. ஒரே ஓர் ஏழைக்காயினும், அவனது ஜாதி, இனம், மதம் போன்ற எதையும் பாராமல், அவனிடம் சிவபெருமானைக் கண்டு அவனுக்கு உதவிகள் செய்து தொண்டாற்றுபவனிடம் சிவபெருமான் ஸிக்கும் திருப்தி கொள்கிறார். கோயிலில் மட்டுமே தம்மைக் ஞாண்பவனவிட, இவனிடம் அதிக மகழ்ச்சி கொள்கிறார்.

ஸ்ரீஷ்களுக்கு முன்னால் நான் சொர்க்கத்தை அடைய வேண்டும், எல்லோருக்கும் முன்னால் நான் முக்தி பெறவேண்டும்.

என்றெல்லாம் நினைப்பவன் சுயநலவாதி. சுயநலமற்றவனே, ‘நான் கடைசியில் இருக்கின்றேன். சொக்கம் செல்வதைப் பற்றி எனக்குக் கவலையில்லை. நான் நரகத்திற்கு செல்வதால் என் சகோதரர்களுக்கு உதவ முடியுமானால் அதற்கும் தயாராக இருக்கின்றேன்’ என்கின்றான். இத்தகைய சுயநலமற்ற தன்மையே மதத்திற்கான உரைகல். சுயநலம் இல்லாதவனே மேலான ஆழ்மீகவாதி, அவனே சிவபெருமானுக்கு அருகில் இருக்கிறான். அவன் படித்தவனாக இருந்தாலும் படிக்காதவனாக இருந்தாலும், அவன் அறிந்தாலும் அறியவில்லை என்றாலும் அவனே மற்ற அனைவரையும்விட சிவபெருமானுக்கு அருகில் இருக்கிறான். சுயநலம் கொண்டவன் எல்லா கோயில்களையும் வழிபட்டிருந்தாலும், புன் ணியத் தலங்கள் அனைத்தையும் பார்த்திருந்தாலும், சிறுத்தையைப் போல் தன் உடம்பு முழுவதிலும் மதச் சின்னங்களைத் தீட்டிக் கொண்டிருந்தாலும் அவன் சிவபெருமானிடமிருந்து விலகியே இருக்கிறான். சுவாமி விவேகானந்தர் இராமேஸ்வரம் கோயிலில் ஆற்றிய உரையின் ஒரு பகுதி (ஜனவரி 26ம் நாள் 1897)

இனி நிஜவாழ்க்கைக்கு வருகிறோம். ஆலயவழிபாட்டின் அர்த்தம் என்ன? ஆலயத்தில் கடவுள் இருக்கிறார் என்பதை காட்டும் இடம். ஆலயத்தில் காணும் விக்கிரகத்தில் உள்ள இறைவனை எம்மனத்தில் காணவேண்டும். பின்பு அடிக் இறைவனை எல்லாரிடத்திலும் காணவேண்டும். பகவத்கீதயில் தியான யோகம் 06 ஆம் அத்தியாயம் 30 ஆம் சூலோகம் “என்னை எங்கும் காண்பவன், எல்லாரிடத்திலும் என்னைக் காண்பவன், இந்த பக்தனை நான் இழப்பதும் இல்லை எனது பார்வையிலிருந்து இவன் விலகுவதும் இல்லை”

இப்படிக்கு
சிவதொண்டன்

முக்கிய குறிப்பு

தயவு கூந்து சுவாமி விவேகானந்தரின் ஞானதீபம் 11தொகுதிகளில் சிறிதேனும் எதனையும் பார்த்துவாருங்கள். நம்மிடம் இருக்கும் மதத்தின் பெயரால் ஆற்றும் அருவருத்தத்தக்க செயல்கள் மாற்ற வாய்ப்புண்டு.

விவோகாணந்தரின் அறிவுரைகள்

உண்மை, தூய்மை, சுயநலமின்மை ஆகிய இந்த மூன்றும் எங்கெல்லாம் காணப்படுகின்றனவோ, அவற்றைப் பெற்றிருப்பவர்களை நசுக்கக்கூடிய ஆற்றல் விண்ணுலகிலோ மண்ணுலகிலோ எங்குமே கிடையாது. இந்த மூன்றையும் பெற்றுள்ள ஒருவனைப் பிரபஞ்சம் முழுவதும் எதிர்த்து நின்றாலும் அதை எதிர்த்து நிற்கக்கூடிய ஆற்றல் அவனுக்கு உண்டு.

மற்றவர்களுக்கு நன்மை செய்வதுதான் தர்மமாகும். மற்றவர்களுக்குத் தீமை செய்வது பாவமாகும். வலிமையும் ஆண்மையுமே தர்மம். பலவீனமும் கோழைத்தனமும் தீமை. சுதந்திரமான வாழ்க்கை புண்ணியமாக அமைகிறது. மற்றவர்களிடம் அன்பு செலுத்துவதுதான் புண்ணியச் செயலாகும். மற்றவர்களை வெறுத்து ஒதுக்குவதே பாவச் செயலாகும். கடவுள் நம்பிக்கையும் தன் நம்பிக்கையும் கொண்டிருப்பது தர்மம். சந்தேகப்பட்டுக்கொண்டிருப்பதே பாவம். ஒருமைப்பாடு காண்கின்ற ஞானமே தர்மமாகும். வேற்றுமையைக் காண்பதுதான் பாவச் செயலாக அமைந்திருக்கிறது.

அமைதியாகிய துறைமுகத்தை ஒருவன் அடைவதற்குள் எத்தனை எத்தனை பெரும் புயல்களையும் அலைகளையும் சமாளித்து வரவேண்டியிருக்கிறது.

மனிதன் எந்த அளவுக்கு உயர்ந்தவனாகிறானோ அந்த அளவுக்குத் தக்கபடி, அவன் கடுமையான சோதனைகளையும் கடந்து சென்றாகவேண்டும்.

கீழ்த்தரமான தந்திரங்களினால் இந்த உலகிலே மகத்தான் காரியம் எதையும் சாதித்துவிட முடியாது. இது என் உறுதியான நம்பிக்கை.

*****

***